

ทำร้ายร่างกายผู้บังคับบัญชา

บทความ/สาระน่ารู้
ศปท.พด. ที่ ๔/๒๕๖๖
เผยแพร่ ธันวาคม ๒๕๖๖

“ก.พ.ค. ขอบอก” กรณีเรื่องราวสุดช็อกที่เกิดขึ้นในที่ทำงาน เพราะข้าราชการคือปุณคนธรรมดา ซึ่งอาจมีโทษ ความไม่พอใจ และความว่าวุ่นเกิดขึ้นในใจเป็นธรรมดา และบางครั้งก็อาจเกิดกรณีการทะเลาะเบาะแว้งกันในที่ทำงานซึ่งอาจนำไปสู่การทำร้ายร่างกายกัน ดังเช่นกรณีข้าราชการรายหนึ่งที่จะหยิบยกมาเล่าสู่กันฟัง

เรื่องมีอยู่ว่า ในวันเกิดเหตุ นางสาว อ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ ได้เดินไปที่โต๊ะผู้อุทธรณ์และสอบถามเกี่ยวกับงานโดยใช้ถ้อยคำว่า “ทำงานมากที่ปึกที่แล้ว ไม่รู้รู้ใจ ปัญญาอ่อนรีเปลา” ทำให้ผู้อุทธรณ์เกิดความไม่พอใจ จึงได้ทำร้ายร่างกายนางสาว อ โดยผล็ล้มไปที่พื้นแล้วกระแทกหรือเหยียบที่ใบหน้า ศีรษะและลำตัวของนางสาว อ หลายครั้ง หลังจากนั้นนางสาว อ ได้ไปตรวจร่างกายที่โรงพยาบาล โดยตามใบรับรองแพทย์ ฉบับที่ ๑ ระบุว่ามีอาการบวมโนที่ศีรษะด้านขวา มีแผลฉีกขาด มีแผลถลอกนิ้วกลางมือซ้าย ฉบับที่ ๒ ระบุว่าบาดเจ็บที่ศีรษะ แขนขวา บาดเจ็บชายโครงด้านขวา นางสาว อ จึงได้แจ้งความร้องทุกข์ที่สถานีตำรวจเพื่อดำเนินคดีอาญาแก่ผู้อุทธรณ์ ต่อมาต้นสังกัดมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์จนกระทั่งได้มีคำสั่งลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์จึงได้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ส่วนในคดีอาญา ศาลมีคำพิพากษาว่าผู้อุทธรณ์มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ฐานทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายและจิตใจของผู้อื่นนั้น แต่พฤติการณ์แห่งคดีไม่ร้ายแรง จึงให้การกำหนดโทษไว้ ๒ ปี และคดีถึงที่สุดแล้ว

กรณีนี้ ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ผู้อุทธรณ์จะกระทำการที่ไม่สมควร แต่พฤติการณ์ดังกล่าวไม่ร้ายแรงถึงขนาดเป็นเหตุให้เกิดอันตรายสาหัสแก่นางสาว อ และในทางสอบสวนก็พบว่า นางสาว อ มีส่วนที่ทำให้ผู้อุทธรณ์ตัดสินใจกระทำเช่นนั้น เนื่องจากผู้อุทธรณ์และนางสาว อ เคยมีปากเสียงกันมาก่อน และในวันเกิดเหตุผู้อุทธรณ์ถูกนางสาว อ ใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสมต่อว่า กดดันและยั่วยุจนเกิดการบันดาลโทสะ กรณีนี้จึงเป็นการขาดความสามัคคีและทะเลาะวิวาทกันในที่ทำงาน ประกอบกับในคดีอาญาศาลได้พิพากษาให้การกำหนดโทษ แสดงให้เห็นว่าพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดร้ายแรง จึงควรให้โอกาสผู้อุทธรณ์ได้กลับตัวและรับราชการต่อไป พฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์จึงเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียตามมาตรา ๘๒ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก.พ.ค. จึงวินิจฉัยให้ลดโทษผู้อุทธรณ์เป็นลงโทษลดเงินเดือนในอัตรา ร้อยละ ๔

เรื่องนี้ หวังว่าข้าราชการที่อยู่ในสภาวะที่ถูกกดดันและบีบคั้นทางจิตใจ น่าจะมีวิธีการแสดงออกที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดผลในเชิงลบต่อตนเองและผู้อื่นแทนการแสดงพฤติการณ์ดังเช่นกรณีดังกล่าว นอกจากนี้จะถูกดำเนินคดีอาญาแล้วยังต้องถูกดำเนินการทางวินัยด้วย

ที่มา จุลสาร ก.พ.ค. News ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๒ (เมษายน – กันยายน ๒๕๖๖)

รูปภาพ <https://www.vcmaudio.com/๑๗๗๒๗๗๔๐/>